A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített negyedik tanács)

2023. június 21.*

„Dömping – Kínából származó extrudált alumíniumtermékek behozatala – (EU) 2021/546 végrehajtási rendelet – Végleges dömpingellenes vám kivetése – Az (EU) 2016/1036 rendelet 1. cikkének (4) bekezdése – Az érintett termék meghatározása – A rendes érték meghatározása – A 2016/1036 rendelet 2. cikkének (6a) bekezdése – Az exportáló országban fennálló jelentős torzulásokat megállapító jelentés – Bizonyítási teher – Reprezentatív ország figyelembevétele – A 2016/1036 rendelet 3. cikkének (1), (2), (3), (5) és (6) bekezdése – Kár – Az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló gazdasági tényezők és mutatók – Védelemhez való jog – A megfelelő ügyintézés elve”

A T-326/21. sz. ügyben,

a **Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd** (székhelye: Qingyuan [Kína]),

a **Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd** (székhelye: Yuan Tan Town [Kína])

(képviselik őket: M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico és G. Falla ügyvédek)

felperesek,

támogatja őket:

az **Airoldi Metalli SpA** (székhelye: Molteno [Olaszország], képviselik: M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta és V. Villante ügyvédek)

beavatkozó fél,

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Luengo, P. Němečková és A. Spina, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Parlament** (képviselik: A. Neergaard, M. Peternel és L. Stefani, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

* Az eljárás nyelve: olasz.

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, R. da Silva Passos, S. Gervasoni (előadó), I. Reine és T. Pynnä bírák,

hivatalvezető: P. Nuñez Ruiz tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2023. január 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet[1]

1 Keresetükkel a felperesek, a Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd és a Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd egyrészt az EUMSZ 263. cikk alapján elsődlegesen a Kínai Népköztársaságból származó extrudált alumíniumtermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2021. március 29-i (EU) 2021/546 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2021. L 109., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) őket érintő részében történő megsemmisítését, és másodlagosan az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.; a továbbiakban: alaprendelet) megsemmisítését, másrészt pedig az EUMSZ 268. cikk alapján a megtámadott rendelet és az alaprendelet alkalmazása következtében őket ért károk megtérítését kérik.

I. A jogvita előzményei

2 A felperesek a kínai jog szerint alapított társaságok, amelyek a félkész alumíniumtermékek gyártásának ágazatában tevékenykednek, és extrudált alumíniumtermékeket gyártanak és exportálnak az Európai Unióba.

3 2020. január 3-án a European Aluminium szövetség, amely az extrudált alumíniumtermékek teljes uniós termelésének több mint 25%-át képviselte, panaszt nyújtott be az Európai Bizottsághoz dömpingmagatartásokkal és az azokból eredő vagyoni kárral kapcsolatban.

4 2020. február 14-én a Bizottság az alaprendelet 5. cikke alapján közzétette a Kínai Népköztársaságból származó extrudált alumíniumtermékek Unióba történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2020. C 51., 26. o.).

5 A dömpingre és az abból eredő kárra vonatkozó vizsgálat tárgyát a következő termék képezte: „rúd, profil (az üreges is), cső; nem összeszerelve; szerkezetben való felhasználásra előkészítve is (például méretre vágva, fúrva, hajlítva, élén ferdére vágva, menettel ellátva); legfeljebb 99,3% alumíniumtartalmú ötvözött vagy ötvözetlen alumíniumból”. E termék az általánosan „extrudált alumíniumtermékeknek” nevezett termékeket foglalta magában, azok leggyakoribb gyártási folyamatára hivatkozva, még akkor is, ha azokat más gyártási eljárásokkal, például hengerléssel, kovácsolással vagy öntéssel is elő lehet állítani.

[1] A jelen ítéletnek csak azon pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

6 A dömpinggel és az abból eredő kárral kapcsolatos vizsgálat a 2019. október 1. és 2019. december 31. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár értékelése céljából releváns trendek vizsgálata a 2016. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra vonatkozott (a továbbiakban: figyelembe vett időszak).

7 2020. február 26-i levelében a Bizottság felvette a felpereseket az elemzésében figyelembe vett exportáló gyártók mintájába.

8 2020. április 6-án és május 29-én a felperesek észrevételeket nyújtottak be. 2020. április 6. és 29. között a felperesek benyújtották a Bizottságnak a kitöltött érintett kérdőíveket, a kért információkat tartalmazó mellékletekkel együtt. 2020. június 3-án, 5-én és 12-én a benyújtott számviteli dokumentumok vizsgálata, illetve egyéb dokumentumok benyújtása céljából távoli ellenőrzésre került sor.

9 A European Aluminium kérésére a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó extrudált alumíniumtermékek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló, 2020. augusztus 21-i (EU) 2020/1215 végrehajtási rendeletet (HL 2020. L 275., 16. o.). A felperesek 2020. szeptember 30-án e végrehajtási rendelettel szemben az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti keresetet nyújtottak be. A 2021. december 22-i Guangdong Haomei New Materials és Guangdong King Metal Light Alloy Technology kontra Bizottság végzésben (T-604/20, nem tették közzé, EU:T:2021:952) a Törvényszék megállapította, hogy az eljáráshoz fűződő érdek megszűnése miatt e kereset okafogyottá vált.

10 2020. szeptember 22-én a Bizottság tájékoztatta a felpereseket ideiglenes dömpingellenes vám lehetséges kivetéséről. 2020. szeptember 25-én a felperesek újabb észrevételeket terjesztettek elő.

11 2020. október 12-én a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó extrudált alumíniumtermékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2020/1428 végrehajtási rendeletet (HL 2020. L 336., 8. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet). A felperesekkel szemben 30,4%-os ideiglenes dömpingellenes vámot vetettek ki.

12 2020. december 14-én a felperesek az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti keresetet nyújtottak be az ideiglenes rendelettel szemben. A Törvényszék a 2021. december 22-i Guangdong Haomei New Materials és Guangdong King Metal Light Alloy Technology kontra Bizottság végzésben (T-725/20, nem tették közzé, EU:T:2021:957) e keresetet mint elfogadhatatlant elutasította.

13 2020. december 22-én a Bizottság közölte a felperesekkel az általa alapvetőnek ítélt azon tényeket és megfontolásokat tartalmazó végső tájékoztatást, amelyek alapján a Kínából származó extrudált alumíniumtermékek behozatalára végleges dömpingellenes vámot kíván kivetni. A felperesek az e végső tájékoztatásra vonatkozó észrevételeiket 2021. január 7-én nyújtották be.

14 A Bizottság 2021. február 8-án kiegészítő végső tájékoztatást fogadott el, amelyet az érdekelt felekkel annak egyértelművé tétele érdekében közölt, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Unióból való kilépését követően az Unió piaca már csak 27 tagállamot foglal magában. A felperesek az e kiegészítő végső tájékoztatásra vonatkozó észrevételeiket 2021. február 16-án nyújtották be.

15 A Bizottság 2021. március 29-én elfogadta a megtámadott rendeletet. A megtámadott rendelet 1. cikkének (2) bekezdése a felperesekre kivetett végleges dömpingellenes vám mértékét 21,2%-ban állapította meg.

II. A felek kérelmei

16 Az Airoldi Metalli SpA (a továbbiakban: Airoldi) által támogatott felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet az őket érintő részében;

– másodlagosan semmisítse meg az alaprendeletet;

– kötelezze a Bizottságot az alaprendelet és a megtámadott rendelet alkalmazásával okozott kár megtérítésére;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

17 Az Európai Parlament által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a kártérítési keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;

– az alaprendelet megsemmisítése iránti keresetet mint elfogadhatatlant, vagy mindenesetre mint megalapozatlant utasítsa el;

– a megtámadott rendelet megsemmisítése iránti keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

[omissis]

A. Az első, a megtámadott rendelet felpereseket érintő részében történő megsemmisítésére irányuló kereseti kérelemről

33 Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak, amelyek lényegében a következőképpen foglalhatók össze:

– az első jogalap a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén és hatáskörrel való visszaélésen alapul;

– a második jogalap a védelemhez való jog megsértésén, valamint a Bizottság által az érintett termék meghatározása, a kínai piacon fennálló jelentős torzulások meghatározása, a reprezentatív ország meghatározása és a rendes érték meghatározása során elkövetett hibákon alapul;

– a harmadik jogalap a Bizottság által az uniós gazdasági ágazatot ért kár és az okozati összefüggés fennállásának megállapítása során elkövetett hibákon alapul;

– a negyedik és az ötödik jogalap a nemzetközi jognak, a felperesek alapvető jogainak, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt egyezménynek (a továbbiakban: EJEE) a megsértésén alapul.

[omissis]

1. A második, a védelemhez való jog megsértésére, valamint a Bizottság által az érintett termék meghatározása, a kínai piacon fennálló jelentős torzulások meghatározása, a reprezentatív ország meghatározása és a rendes érték meghatározása során elkövetett hibákra alapított jogalapról

44 A második jogalap hét részből áll, amelyek közül az első lényegében a felperesek védelemhez való jogának megsértésén, az együttesen vizsgálandó második és harmadik rész az érintett termék meghatározása során elkövetett hibákon, a negyedik a kínai piacon fennálló jelentős torzulások meghatározása során elkövetett hibákon, az együttesen vizsgálandó ötödik és hatodik rész Törökország reprezentatív országként való nem megfelelő kiválasztásán, a hetedik rész pedig a rendes érték hibás meghatározásán alapul.

[omissis]

a) Az érintett termék meghatározásáról

55 A második és harmadik részben a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Kínából származó extrudált alumíniumtermékek egyetlen terméknek minősülnek. A Bizottság az érintett termék meghatározásakor hibás technikát, „fizikai-kémiai” értékelést alkalmazott, és túllépte mérlegelési mozgásterének határait. A felperesek azt állítják, hogy több ezer típusú extrudált alumíniumterméket gyártanak, és ezért különbséget kell tenni, mivel az a cégcsoport, amelyhez tartoznak, az uniós gyártók által le nem fedett réspiacokon tevékenykedik.

56 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy az alaprendelet „Alapelvek” című 1. cikkéből – amely az (1) bekezdése értelmében „minden olyan dömpingelt termékre [vonatkozik], amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz” – az következik, hogy a dömpingellenes vizsgálat konkrét termékre vonatkozik. E „vizsgált terméket” az uniós intézmények e vizsgálat megindításakor határozták meg. Ezenkívül az említett rendelet 1. cikkének (4) bekezdése úgy határozza meg a „hasonló termék” fogalmát, hogy az a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele megegyezik, vagy ilyen termék hiányában egy másik termék, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.

57 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az érintett termék dömpingellenes vizsgálat keretében történő meghatározásának célja azon termékek listája elkészítésének elősegítése, amelyek adott esetben a dömpingellenes vámok kivetésének tárgyát képezik. E művelet céljából az intézmények több tényezőt is figyelembe vehetnek, mint például a termékek fizikai, műszaki és kémiai jellemzői, használatuk, helyettesíthetőségük, a fogyasztó általi észlelésük, a forgalmazási csatornák, a gyártási folyamat, az előállítási költségek és a minőség (2010. szeptember 13-i

Whirlpool Europe kontra Tanács ítélet, T-314/06, EU:T:2010:390, 138. pont; 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 329. pont).

58 Ebből következik, hogy nem azonos termékek bizonyos feltételek mellett ugyanazon érintett termékkörbe sorolhatók, és együttesen dömpingellenes vizsgálat tárgyát képezhetik. Az alaprendelet önmagában nem írja elő, hogy a „vizsgált termék” fogalma szükségszerűen egy teljesen homogénnek minősülő és hasonló termékekből álló termékre vonatkozzon (lásd analógia útján: 2016. március 17-i Portmeirion Group ítélet, C-232/14, EU:C:2016:180, 42. pont). A „vizsgált terméknek” a vizsgálat megindításakor történő meghatározása nem tiltja meg az uniós intézmények számára, hogy e terméket különböző terméktípusokra vagy -modellekre bontsák, és hogy a termék uniós piaci ára és a behozatali ár modellenkénti vagy típusonkénti összehasonlítására támaszkodjanak (lásd analógia útján: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 59. pont).

59 Ezenkívül annak az állításnak, hogy az érintett termék rosszul van meghatározva, olyan érveken kell alapulnia, amelyek bizonyítják vagy azt, hogy az intézmények tévesen értékelték az általuk relevánsnak tartott tényezőket, vagy pedig azt, hogy egyéb relevánsabb tényezők alkalmazása szükségessé tette volna az érintett termékkör korlátozását (2010. szeptember 13-i Whirlpool Europe kontra Tanács ítélet, T-314/06, EU:T:2010:390, 141. pont).

60 E vizsgálat keretében figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan (lásd: 2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben, mivel már megállapításra került, hogy a hasonló termék meghatározása az intézmények számára elismert széles mérlegelési jogkör gyakorlásának körébe tartozik, és így korlátozott felülvizsgálat tárgyát képezi, ugyanezt a megközelítést kell alkalmazni az érintett termék meghatározása megalapozottságának vizsgálata során (2012. október 10-i Gem-Year és Jinn-Well Auto-Parts [Zhejiang] kontra Tanács ítélet, T-172/09, nem tették közzé, EU:T:2012:532, 62. pont).

61 Mindazonáltal, amint azt a felperesek helyesen hangsúlyozzák, a Bizottság mérlegelési jogköre e tekintetben nem korlátlan. A Bizottság értékelései a Törvényszék általi felülvizsgálat tárgyát képezhetik, amely felülvizsgálat ebben az összefüggésben arra vonatkozik, hogy az alkalmazandó eljárási szabályokat betartották-e, a vitatott választást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények értékelése során, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (lásd: 2008. december 17-i HEG és Graphite India kontra Tanács ítélet, T-462/04, EU:T:2008:586, 120. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

62 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a jelen ügyben a Bizottság túllépett-e széles mérlegelési jogkörén, amikor úgy tekintette, hogy az érintett termékek a „rúd, profil (az üreges is), cső; nem összeszerelve; szerkezetben való felhasználásra előkészítve is (például méretre vágva, fúrva, hajlítva, élén ferdére vágva, menettel ellátva); legfeljebb 99,3% alumíniumtartalmú ötvözött vagy ötvözetlen alumíniumból”, amely termékeket általánosan „extrudált alumíniumtermékeknek” neveznek (lásd az ideiglenes rendelet (38) és (40) preambulumbekezdését, amelyeket a megtámadott rendelet (94) preambulumbekezdése megerősít, az ez utóbbi rendelet

(90)–(93) preambulumbekezdésében nyújtott kiegészítő információkra is figyelemmel). A Bizottság hangsúlyozta, hogy az érintett terméket egyetlen termékként kell kezelni (a megtámadott rendelet (56) és (197) preambulumbekezdése).

63 A Bizottság e választást a megtámadott rendelet (56) preambulumbekezdésében azzal indokolta, hogy kifejtette, az érintett termékkörbe tartozó termékek ugyanazon alapvető fizikai, műszaki és kémiai tulajdonságokkal rendelkeznek, mint az érintett termék.

64 Az érintett termék meghatározásához használt módszerrel kapcsolatban rá kell mutatni arra, hogy a Bizottság a megtámadott rendelet (56) és (69) preambulumbekezdésében kifejtette, hogy jóllehet bizonyos extrudált termékeket kizárólag bizonyos célokra lehet felhasználni, ennek az az oka, hogy e termékek személyre szabottak, és gyártásuk kifejezetten a rendeltetésszerű használatra történik. A Bizottság figyelembe vette, hogy a kereskedelmi gyakorlat különbséget tesz többek között a kemény és puha ötvözetek, a közepes és a nagy méretű szelvények, a szabványos és a speciális szelvények, valamint a bizonyos felhasználásra szánt extrudált termékek között. Azonban, jóllehet sok gyártó több szegmensben is jelen van, gépeik műszaki jellemzőinek és különböző ügyfeleik igényeinek megfelelően végzik a gyártást. Ami közelebbről az ötvözeteket illeti, a Bizottság a vizsgálatot követően arra a következtetésre jutott, hogy többféle alumíniumötvözet létezik, és egy adott felhasználásra különböző ötvözetek is alkalmasak lehetnek. A Bizottság figyelembe vette a több fél által is előadott azon érvet, amely szerint a fent említett kritériumok alapján különbséget kell tenni a piacon lévő termékek között. Mindezek ellenére, figyelemmel a különböző termékek közötti olyan egyértelmű elhatárolás vagy megkülönböztető kritérium hiányára, amely indokolná a szegmensenkénti elemzést, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a dömping és a kár értékelését az uniós gazdasági ágazat egésze szintjén kell elvégezni, együttesen vizsgálva az extrudált alumíniumtermékek összes típusát, és biztosítva az érintett termékek megfelelő összehasonlíthatóságát.

65 A megtámadott rendelet (61) preambulumbekezdésében a Bizottság emlékeztetett arra, hogy nem vitatta, hogy számos extrudált alumíniumtermékre, többek között a vasúti ágazatban használtakra jellemző az összetettség, és azt sem, hogy a különböző terméktípusokra különböző sajátos tulajdonságok, felhasználások vagy gyártási folyamatok jellemzők, hogy különböző termékszabványok vonatkozhatnak rájuk, vagy hogy a helyettesíthetőség adott esetben nem minden egyes terméktípusra nézve áll fenn. A különböző terméktípusokhoz kapcsolódó sajátosságokra vonatkozóan szolgáltatott információk nem tették lehetővé annak megcáfolását, hogy a vizsgált típusok alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságai azonosak, függetlenül attól, hogy mely ágazatban kerülnek felhasználásra. Ezenfelül a megtámadott rendelet (197) preambulumbekezdésében a Bizottság jelezte, hogy az uniós gazdasági ágazat a kemény és puha ötvözetek, a közepes és a nagy méretű szelvények, valamint a szabványos és a speciális szelvények piacán aktív, és az említett valamennyi terméktípus kapcsán ki van téve a dömpingelt kínai behozatal jelentette versenynek. A Bizottság azt is hangsúlyozta, hogy az uniós és a kínai gyártók egyaránt képesek több terméktípus gyártására is, és ha a piaci körülmények lehetővé teszik, dönthetnek úgy, hogy bizonyos típusokra koncentrálnak.

66 A Bizottság elemzésének vizsgálatából kitűnik, hogy a Bizottság több, a fenti 57. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett releváns tényezőt is figyelembe vett, úgymint többek között a termékek fizikai, műszaki és kémiai jellemzőit, használatukat, helyettesíthetőségüket, az ügyfelek általi keresletet és a gyártási folyamatot.

67 Ezenkívül a felperesek nem bizonyították – azon szabálynak megfelelően, amely szerint a bizonyítási teher a felperesre hárul, akinek az állítása alátámasztására meggyőző bizonyítékokat kell szolgáltatnia (lásd: 2019. szeptember 19-i Zhejiang Jndia Pipeline Industry kontra Bizottság ítélet, T-228/17, EU:T:2019:619, 127. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) –, hogy a Bizottság tévesen értékelte az általa relevánsnak tartott tényezőket, sem pedig azt, hogy mely egyéb relevánsabb tényezőket kellett volna figyelembe venni. Az, hogy a felperesek árai állítólag megfeleltek az uniós gyártók árainak, vagy azoknál magasabbak voltak, még ha bizonyítást is nyer, ezen elemzés szempontjából nem releváns.

68 Ennélfogva a felperesek nem bizonyították, hogy a Bizottság az érintett termék meghatározása során nyilvánvaló értékelési hibát követett el. A második jogalap második és harmadik részét tehát el kell utasítani.

b) A kínai piacon fennálló jelentős torzulásokról

69 Az Airoldi által támogatott felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a piacvédelmi vizsgálatokhoz készült, a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól szóló, 2017. december 20-i bizottsági munkadokumentumot (SWD(2017) 483 final/2, a továbbiakban: a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés) alapul vevő homályos és hipotetikus elemzés alapján vetett ki termékeikre dömpingellenes kiegyenlítő vámot, és figyelmen kívül hagyta az általuk benyújtott bizonyítékokat. Márpedig lehetővé kell tenni az exportőrök számára, hogy meghallgassák őket, és bizonyítsák, hogy az esetükben nem állnak fenn torzulások.

70 Az Airoldi vitatja a Bizottság által felhasznált, a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés jogszerűségét, amely jelentés szerinte nem felel meg az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontjában foglalt követelményeknek.

71 A Bizottság azt állítja, hogy a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés jogszerűségének az Airoldi általi vitatása elfogadhatatlan, mivel arra a felperesek nem hivatkoztak.

72 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely termék rendes értékének a meghatározása azon alapvető szakaszok egyike, amelyek lehetővé teszik a dömping esetleges fennállásának a megállapítását. E tekintetben az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy „[a] rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik”.

73 Azt is meg kell állapítani, hogy mind e rendelkezés szövegéből, mind annak szerkezetéből kitűnik, hogy a rendes érték megállapítása során főszabály szerint először is a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat kell figyelembe venni (2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. pont). Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében ugyanis ezen elvtől csak abban az esetben lehet eltérni, ha megállapítást nyer, hogy nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árakat és költségeket alapul venni, mivel ezen országban jelentős torzulások állnak fenn (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. pont).

74 Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja úgy határozza meg a „jelentős torzulások” fogalmát, mint „azok a torzulások, amelyek akkor következnek be, ha a jelentett árak vagy költségek – a nyersanyag- és energiaköltségeket is beleértve – jelentős kormányzati beavatkozás

hatására nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei”, és tartalmazza azon tényezők tájékoztató jellegű felsorolását, amelyeket az ilyen torzulások fennállásának elemzése során figyelembe lehet venni.

75 Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Amennyiben a Bizottság megalapozott jelzésekkel rendelkezik a b) pontban említettek szerinti torzulások egy adott országban vagy az ország egy adott ágazatában való fennállásáról, és amennyiben az e rendelet eredményes alkalmazása szempontjából helyénvaló, a Bizottságnak jelentést kell készítenie, nyilvánosságra hoznia és rendszeres[…]en frissítenie, amelyben leírja a b) pontban említett piaci körülményeket az adott országban vagy ágazatban. Az ilyen jelentéseket, valamint az azok alapjául szolgáló bizonyítékokat fel kell venni bármely, az említett országra vagy ágazatra vonatkozó vizsgálat aktájába. Az érintett felek számára megfelelő lehetőséget kell biztosítani a jelentés, valamint az annak alapjául szolgáló bizonyítékok megcáfolására, kiegészítésére, észrevételezésére, vagy az azokra való támaszkodásra, minden egyes olyan vizsgálatban, amelynek keretében az ilyen jelentés vagy bizonyítékok felhasználásra kerülnek. A jelentős torzulások fennállásának értékelése során a Bizottságnak a vizsgálati aktában szereplő valamennyi vonatkozó bizonyítékot figyelembe kell vennie.”

76 A „jelentős torzulások” fogalmát és a rendes érték kiszámításának módszerét – amennyiben ilyen torzulások állnak fenn az exportáló országban – az alaprendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2321 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 338., 1. o.; a továbbiakban: az alaprendeletet módosító rendelet) vezette be az alaprendeletbe.

77 Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének rendelkezéseiből kitűnik, hogy amikor a Bizottság egy exportáló ország piaci helyzetéről jelentést készít, a jelentős torzulások fennállásának elemzése során figyelembe veszi az ugyanezen rendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontjában említett tényezőket.

78 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy azon széles mérlegelési jogkör, amellyel a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettségéből adódóan (lásd: 2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállásának megállapítására, valamint az említett rendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja szerinti jelentés elkészítésére vonatkozó döntésre is vonatkozik. Ugyanez vonatkozik az érintett országban megvalósuló jogi vagy politikai természetű tényállásokra is, amelyeket az uniós intézményeknek kell mérlegelniük annak meghatározása érdekében, hogy valamely exportőr piacgazdasági feltételek között jelentős állami beavatkozás nélkül működik-e (lásd analógia útján: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-443/11, EU:T:2014:774, 163. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

79 Mindazonáltal, bár a kereskedelempolitikai védintézkedések, és különösen a dömpingellenes intézkedések területén az uniós bíróság nem avatkozhat be az uniós hatóságok számára fenntartott értékelésbe, az ő feladata meggyőződni arról, hogy az érintett intézmények figyelembe vettek-e minden releváns körülményt, és az ügy iratainak minden elemét a megkívánt gondossággal vizsgálták-e meg (lásd analógia útján: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-443/11, EU:T:2014:774, 164. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja szerint az adott ország piaci helyzetéről szóló jelentést és az annak alapjául szolgáló bizonyítékokat csatolni kell a vizsgálati aktához. A jelentős torzulások fennállásának elemzése érdekében a Bizottság figyelembe veszi a vizsgálati aktában szereplő valamennyi releváns bizonyítékot, beleértve az érdekelt felek által hivatkozottakat is. Az alaprendeletet módosító rendelet (7) preambulumbekezdésének fényében értelmezve e rendelkezés azt jelenti, hogy a valamely harmadik országban fennálló jelentős torzulások elemzése során a Bizottságnak figyelembe kell vennie az ezen ország exportőreinek és gyártóinak belföldi helyzetére vonatkozó valamennyi olyan lényeges elemet, amelyet az aktához csatoltak, és amelyekkel kapcsolatban az érdekelt feleknek lehetőségük volt észrevételeket tenni. Amennyiben az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontjában említett, az aktához csatolt jelentés azt mutatja, hogy az érintett ország belföldi piacán jelentős torzulások állnak fenn, a Bizottságnak lehetővé kell tennie ezen exportőrök és gyártók számára, hogy e megállapításokat megkérdőjelezzék, és csak azt követően juthat e kérdéssel kapcsolatos következtetésre, hogy megfelelően megvizsgálta az általuk többek között annak bizonyítása érdekében előterjesztett elemeket, hogy áraik és költségeik a belföldi piacon nem torzultak.

81 Így az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésével létrehozott rendszerben az e rendelkezésben említett jelentésben tett megállapítások adott esetben azzal a következménnyel járhatnak, hogy az ellenkező bizonyításának terhe azon gyártóra hárul, amely azt kívánja, hogy olyan vállalkozásként ismerjék el, amelynek árai a belföldi piacon nem torzultak. Mindenesetre a Bizottság feladata azonban annak értékelése, hogy a gyártó által benyújtott bizonyítékok e célból elegendőek-e, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ezen értékelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát (lásd analógia útján: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-443/11, EU:T:2014:774, 165. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

82 Ezenkívül az uniós jog általános elvei közé tartozó megfelelő ügyintézés elvéből az következik, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja alapján ily módon az exportáló gyártókra háruló bizonyítási teher nem lehet észszerűtlen (lásd analógia útján: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-443/11, EU:T:2014:774, 166. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 E megfontolások fényében kell megvizsgálni a felperesek és az Airoldi azon érveit, amelyek a Bizottságnak a kínai piacon fennálló jelentős torzulásokra vonatkozó elemzését érintik.

84 Elsősorban az Airoldi azon érveit kell megvizsgálni, amelyek szerint a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés, mivel csupán egy bizottsági szolgálati munkadokumentum formáját ölti, nem felel meg az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontjában foglalt követelményeknek.

85 A Bizottság szerint az Airoldi ezen érvei elfogadhatatlanok, mivel túllépik a felperesek jogalapjai és kérelmei által meghatározott keretet.

86 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 142. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a beavatkozási beadványban előterjesztett kérelmek csak az egyik fél kérelmeinek egészben vagy részben történő támogatására korlátozódhatnak.

87 Az ítélkezési gyakorlat szerint az a fél, amelynek beavatkozását megengedték, nem módosíthatja a jogvita tárgyát, amelyet a felperes és az alperes kérelmei és jogalapjai határolnak körül. Következésképpen a beavatkozónak csupán azon érvei fogadhatók el, amelyek az e kérelmek és

jogalapok által kijelölt keretbe illeszkednek (2014. október 7-i Németország kontra Tanács ítélet, C-399/12, EU:C:2014:2258, 27. pont). Jóllehet az eljárási szabályzat 145. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint a beavatkozási beadványnak tartalmaznia kell a beavatkozó fél által felhozott jogalapokat és érveket, ez nem jelenti azt, hogy a beavatkozó fél szabadon felhozhatna a felperes által előadottaktól elkülönülő új jogalapokat. E rendelkezés ugyanis a beavatkozási eljárás által meghatározott keretekbe illeszkedik, és azt e szabályzat 142. cikke fényében kell értelmezni, amely szerint a beavatkozás csak az egyik fél kérelmeinek egészben vagy részben történő támogatására korlátozódhat, továbbá az eljáráshoz képest járulékos jellegű, a beavatkozó fél pedig a jogvitát beavatkozáskori állásában fogadja el (2016. november 10-i DTS Distribuidora de Televisión Digital kontra Bizottság ítélet, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 121. pont).

88 Ezenkívül a 2019. március 13-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet (C-128/17, EU:C:2019:194) alapjául szolgáló ügyben, amelynek tárgya egy irányelv megsemmisítése volt, a felperes tagállam azt állította, hogy megfosztották a megtámadott irányelv elfogadásához vezető eljárásban való hatékony részvételhez szükséges információktól. Egy beavatkozó tagállam viszont arra hivatkozott, hogy a jogalkotási eljárást nem az Európai Unió Tanácsa eljárási szabályzatának megfelelően folytatták le bizonyos információk és bizonyos dokumentumok késedelmes közlése miatt. A Bíróság kimondta, hogy a beavatkozó tagállam által ily módon előadott érvek nem illeszkednek az azon fél kérelmei és jogalapjai által meghatározott keretbe, amelynek támogatása érdekében a beavatkozásra sor került, tehát elfogadhatatlanok (2019. március 13-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-128/17, EU:C:2019:194, 78–80. pont).

89 A Törvényszéknek tehát ahhoz, hogy az Airoldi által hivatkozott érvek elfogadhatóságáról határozzon, meg kell vizsgálnia, hogy azok a felperesek kérelmei és jogalapjai által meghatározott keretbe illeszkednek-e, amely felek támogatása érdekében az Airoldi beavatkozott.

90 A jelen ügyben az Airoldi – azon érveivel, amelyek elfogadhatóságát a Bizottság vitatja – a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentésnek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése c) pontjának való megfelelőségét kérdőjelezi meg. Először is az Airoldi azt állítja, hogy a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatóságának egyszerű szolgálati munkadokumentuma, amely úgy tűnik, nem képezte semmilyen, a tagjainak testülete általi jóváhagyási eljárás tárgyát. A Bizottság Kereskedelmi Főigazgatósága szervezeti egységeinek olyan belső igazgatási aktusáról van szó, amelyet a Bizottság többi szervezeti egysége nem vizsgált felül. Másodszor, az említett jelentés nem képezte az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontjában foglalt követelményeknek megfelelő „nyilvánosságra hozatal” tárgyát, mivel azt kizárólag angol nyelven tették közzé a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatóságának honlapján. Harmadszor, azt nem is frissítették, és a hivatkozott adatok 2017-ből származnak.

91 A tárgyaláson az Airoldi pontosította, hogy ezzel az érveléssel a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés elkészítésére irányuló eljárás jogszerűségét vitatja. Azt állította, hogy az említett jelentés a keletkezését tekintve szabálytalan, általános hatályú aktus, és hogy érveit úgy kell értelmezni, hogy azokra az EUMSZ 277. cikk értelmében vett jogellenességi kifogás alátámasztása érdekében hivatkozik.

92 Ezen érvekkel az Airoldi valójában új jogalapot hoz fel a rendes értéknek a megtámadott rendeletben szereplő kiszámítására vonatkozó kifogás alátámasztására. Kétségtelen, hogy a felperesek az első jogalap első része és a második jogalap negyedik része keretében megkérdőjelezik a Bizottságnak a jelentős torzulásokra vonatkozó, a kínai piacon fennálló jelentős torzulásokról szóló jelentésen alapuló következtetéseit, és második jogalapjuk hetedik részében arra is hivatkoznak, hogy a Bizottság az említett jelentés alapján tévesen határozta meg

a rendes értéket. Ugyanakkor kifogás útján nem hoznak fel egyetlen olyan jogalapot sem, amely azon alapulna, hogy a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés, amelyre többször is hivatkoznak, jogellenes. Közelebbről a keresetlevél 115. pontjában kizárólag az általuk alkalmazott feltételek e jelentésben való alapos elemzésének hiányát kérdőjelezik meg.

93 A tárgyaláson a felperesek kifejtették, hogy véleményük szerint a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentésnek semmilyen joghatása nincs. Azt állították, hogy az említett jelentés jogszerűségét nem vitatják.

94 Ebből következik, hogy az Airoldi érvei a megtámadott rendeletnek a felperesek által nem vitatott aspektusára, nevezetesen a kínai piac jelentős torzulásairól szóló – a megtámadott rendelet elfogadásának alapjául szolgáló – jelentés elkészítésére irányuló eljárás jogszerűségére vonatkoznak. Márpedig a felperesek érvelése, amely kizárólag az említett jelentés felhasználására vonatkozik, azon az előfeltevésen alapul, hogy e jelentés érvényes. Ebből következik, hogy az Airoldi által felhozott jogalap nem illeszkedik a felperesek kérelmei és jogalapjai által meghatározott keretbe.

95 Továbbá, ellentétben az Airoldi által a tárgyaláson előadottakkal, a Törvényszék a jelen ügyben hivatkozotthoz hasonló jogellenességi kifogást nem vizsgálhatja hivatalból, mivel az nem minősül imperatív jogalapnak.

96 Ennélfogva az Airoldi által felhozott jelen jogalap és az annak alátámasztására felhozott érvek elfogadhatatlanok, és azokat mint ilyeneket el kell utasítani.

97 Másodsorban a felperesek azon érveit kell megvizsgálni, amelyek szerint a Bizottság a kínai gazdaság kedvezőtlen átfogó értékelése, valamint a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentésen alapuló homályos és hipotetikus elemzés alapján vetett ki velük szemben dömpingellenes kiegyenlítő vámot. Az eljárás homályos és potenciális tényeken alapul, és az őket érintő vizsgálat nem tényeken, hanem előre kialakított elképzeléseken nyugszik.

98 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 78. és 80. pontban megállapításra került – egyrészt a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállásának meghatározása során széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, másrészt pedig figyelembe kell vennie az érintett ország exportőrei és gyártói belföldi piaci helyzetére vonatkozó valamennyi hasznos tényezőt, és lehetőséget kell biztosítania ezen exportőröknek és gyártóknak arra, hogy meggyőző módon bizonyítsák, hogy a belföldi piacon az áraik és költségeik nem torzultak.

99 A jelen ügyben a megtámadott rendelet (139) preambulumbekezdésében a Bizottság jelezte, hogy az érintett termékek ágazatában jelentős torzulások fennállását állapította meg, így az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása megfelelő volt. E tekintetben a Bizottság az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában az érintett terméket is magában foglaló kínai alumíniumágazat jelentős torzulásai fennállásának elemzésére utalt.

100 Közelebbről, az ideiglenes rendeletben a Bizottság pontról pontra elemezte azokat a különböző tényezőket, amelyeket az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében többek között figyelembe kell venni, nevezetesen azt, hogy a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, illetve ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak (az ideiglenes rendelet (98)–(104) preambulumbekezdése), azt, hogy az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az

állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében (az ideiglenes rendelet (105)–(112) preambulumbekezdése), a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések fennállását (az ideiglenes rendelet (113)–(135) preambulumbekezdése), a csődeljárási, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok hiányát, diszkriminatív alkalmazását vagy nem megfelelő érvényesítését (az ideiglenes rendelet (136)–(140) preambulumbekezdése), a bérköltségek torzult voltát (az ideiglenes rendelet (141) és (142) preambulumbekezdése), valamint a közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozás igénybevételének lehetőségét (az ideiglenes rendelet (143)–(153) preambulumbekezdése). A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, figyelembe véve a kínai kormány együttműködésének hiányát is, hogy ez esetben nem helyénvaló a belföldi árak és költségek alkalmazása a rendes érték megállapításához (az ideiglenes rendelet (157) preambulumbekezdése).

101 Elemzésében a Bizottság figyelembe vette a kínai piac jelentős torzulásairól szóló, az aktához csatolt jelentést (az ideiglenes rendelet (73) preambulumbekezdése), valamint a European Aluminium panaszában foglalt tanulmányokat és jelentéseket (az ideiglenes rendelet (74) preambulumbekezdése), nevezetesen az Unió kínai kereskedelmi kamarája által közzétett, Kína kapacitásfeleslegéről szóló jelentést, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain” (A nemzetközi piacokon tapasztalható torzulások mérése – Az alumíniumipari értéklánc) című dokumentumot *(OECD Trade Policy Papers*, 218. szám, Párizs) és a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfólia-tekercsek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2019. június 4-i (EU) 2019/915 bizottsági végrehajtási rendeletet (HL 2019. L 146., 63. o.). Az ideiglenes rendelet több preambulumbekezdéséből és lábjegyzetéből kitűnik, hogy a Bizottság figyelembe vett továbbá kínai sajtóügynökségektől, dokumentumokból és internetes oldalakról származó, rendelkezésre álló különböző adatokat, valamint a Nemzetközi Valutaalap (IMF) „A kínai vállalatok adósságproblémájának megoldása” című munkadokumentumát (WP/16/203) is (az ideiglenes rendelet (91)–(156) preambulumbekezdése).

102 A kínai kormány nem tett észrevételeket, és nem nyújtott be olyan információkat, amelyek cáfolnák az eljárás megindításának szakaszában az aktában szereplő bizonyítékokat, és a Bizottság tájékoztatta a kínai kormányt arról, hogy alkalmazni kívánja az alaprendelet 18. cikkét, amely lehetővé teszi a rendelkezésre álló tények alapján ténymegállapítások tételét (az ideiglenes rendelet (66) és (76) preambulumbekezdése).

103 A felperesek ezzel kapcsolatban észrevételeket tettek az ideiglenes rendelet elfogadása előtt (az ideiglenes rendelet (77) preambulumbekezdése), valamint észrevételeket tettek az ideiglenes rendeletre vonatkozóan (a megtámadott rendelet (95) és (96) preambulumbekezdése).

104 A kínai piac különböző aspektusainak elemzéséből, a rendelkezésre álló áttekintett adatforrások sokféleségéből – amelyek nem korlátozódnak a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentésre –, valamint az e forrásokból levont következtetésekből kitűnik, hogy a Bizottság egyáltalán nem elégedett meg egy homályos és hipotetikus elemzéssel, amint azt a felperesek állítják, hanem a kínai piacon fennálló jelentős torzulásokra vonatkozó következtetéseit a rendelkezésre álló releváns adatok objektív elemzésére alapozta, gondosan és pártatlanul megvizsgálta az ügy valamennyi releváns elemét, és nem lépte túl a vonatkozó ítélkezési gyakorlat által számára biztosított széles mérlegelési jogkört (lásd a fenti 77. pontot).

105 Harmadsorban a felperesek azt állítják, hogy a kínai piac jelentős torzulásainak fennállása nem tekinthető automatikusan bizonyítottnak valamennyi érintett exportőr tekintetében. Az érdekelt feleknek joguk van ahhoz, hogy az őket érintő torzulások hiányának bizonyítása érdekében meghallgassák őket. A Bizottság figyelmen kívül hagyta az általuk benyújtott bizonyítékokat.

106 Először is a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az európai piacon alkalmazott áraik összhangban vannak az európai gyártók áraival, hogy az extrudált európai termékek átlagárának számítási módszere nyilvánvalóan téves, és hogy a releváns európai piaci részesedéseket módosították.

107 Mindazonáltal, amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, és amint azt a felperesek a tárgyaláson elismerték, a felperesek által az európai piacon alkalmazott árak nem relevánsak a rendes érték kiszámítása szempontjából, amely az exportáló országban alkalmazott árakon (az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése), vagy a megfelelő reprezentatív országban érvényes megfelelő előállítási vagy értékesítési költségeken (az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja) alapul. A felperesek által az európai piacon alkalmazott árak az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése értelmében vett jelentős torzulások fennállásának megállapítása szempontjából sem relevánsak, amely vizsgálat tekintetében a jelen ügyben az a releváns kritérium, hogy az extrudált alumíniumtermékek ágazatát érintik-e a kínai piac jelentős torzulásai.

108 Ezen érveket tehát el kell utasítani.

109 Másodszor a felperesek előadják, hogy bizonyították, hogy nem részesültek sem a vizsgálati időszakban kapott finanszírozásra vonatkozó kiváltságos feltételekben, sem preferenciális politikákban, és adatokat szolgáltatnak az ezen időszak alatti finanszírozásuk kamatlábára vonatkozóan. A Bizottság a megtámadott rendelet (103) preambulumbekezdésében nem vette figyelembe ezeket a tényezőket.

110 A megtámadott rendelet (103) preambulumbekezdésének olvasatából azonban kitűnik, hogy a Bizottság az állami bankok által nyújtott kölcsönök fennállását, nem pedig e kölcsönök kamatlábát vette figyelembe. A kamatláb ugyanis, még ha jelentős változóról is van szó, csak egyike azon tényezőknek, amelyeket figyelembe kell venni az előnyös finanszírozás fennállásának megállapításakor. Más megfontolások is meghatározóak lehetnek, mint például a finanszírozáshoz való hozzáférés feltételei, a finanszírozott jogalanyok fizetőképességének feltételei, valamint az elbírálási és kifizetési határidők. A felperesek érvelése tehát, amely a finanszírozásukra alkalmazott kamatlábakra korlátozódik, nem elegendő a Bizottság érvelésének megcáfolásához.

111 Harmadszor a felperesek előadják, hogy a Bizottság nem adott nekik alkalmat annak bizonyítására, hogy az áraik nem torzultak.

112 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy – amint az a fenti 10. és 13. pontból kitűnik – a felpereseknek mind az ideiglenes rendelet elfogadása, mind pedig a megtámadott rendelet elfogadása előtt lehetőségük volt a kínai piacon fennálló jelentős torzulásokra vonatkozó észrevételeik megtételére. Egyébiránt e rendeletek olvasatából kitűnik, hogy a kínai piacon fennálló jelentős torzulások elemzésére vonatkozó szakaszok egy részét a felperesek érveire adott válaszoknak szentelték.

113 Így a felpereseknek lehetőséget biztosítottak arra, hogy megfelelően kifejtsék álláspontjukat a hivatkozott tények és körülmények valóságtartalmáról és relevanciájáról, valamint a Bizottság által a kínai piac jelentős torzulásaira vonatkozó következtetésének alátámasztására felhasznált

bizonyítékokról. Egyébiránt nem terjesztenek elő olyan bizonyítékot, amellyel nem érvelhettek volna, és amelyeket nem lett volna lehetőségük benyújtani a Bizottsághoz (lásd ebben az értelemben: 2014. december 12-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, EU:T:2014:1076, 42. pont).

114 Ezenkívül a felperesek a fenti 106–110. pontban megvizsgált bizonyítékokon kívül nem terjesztik elő részletesebben azokat az állítólagos bizonyítékokat, amelyeket a Bizottság nem vett figyelembe. Ennélfogva ezen érv nem kellően pontos ahhoz, hogy az alperes előkészíthesse a védekezését, a Törvényszék pedig dönthessen a keresetről, és azt mint elfogadhatatlant el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 19-i Zhejiang Jndia Pipeline Industry kontra Bizottság ítélet, T-228/17, EU:T:2019:619, 166. és 167. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

115 Negyedszer, a tárgyaláson a felperesek hozzáfűzték, hogy a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés elkészítése során nem konzultáltak velük, ami azt jelenti, hogy annak az esetükben történő felhasználása sérti a védelemhez való jogukat.

116 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha azok olyan jogi és ténybeli helyzetből származnak, amely az eljárás során merült fel, vagy ha valamely korábban közvetlenül vagy közvetve a keresetlevélben kifejtett jogalap kiterjesztésének minősülnek, és ahhoz szorosan kapcsolódnak (lásd: 2019. november 7-i Intas Pharmaceuticals kontra EUIPO Laboratorios Indas [INTAS] ítélet, T-380/18, nem tették közzé, EU:T:2019:782, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése a kifogásokra és érvekre is alkalmazandó. Ezenkívül a keresetlevélben hivatkozott valamely jogalap címének általánossága nem fedi le az olyan konkrét érveknek az eljárás későbbi szakaszában való kifejtését, amelyek nem állnak kellően szoros kapcsolatban az e keresetlevélben előadott érvekkel (lásd: 2021. július 14-i AQ kontra eu-LISA ítélet, T-164/19, nem tették közzé, EU:T:2021:456, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

117 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a keresetlevélből egyáltalán nem tűnik ki, hogy abban a védelemhez való jognak a fenti 115. pontban leírt megsértésére hivatkoztak volna. Ezenkívül, amint az a fenti 92–94. pontban megállapításra került, a felperesek beadványaikban nem kérdőjelezték meg a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentés elkészítésére vonatkozó eljárás jogszerűségét.

118 Mindenesetre egyrészt az alaprendelet nem írja elő az említett rendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontjában előírt jelentéssel érintett harmadik országban tevékenykedő exportáló gyártókkal e jelentés elkészítése céljából folytatott konzultációt, amely jelentés általános hatályú dokumentumnak minősül, és több esetre is alkalmazható. Másrészt a felperesek jogait teljes mértékben tiszteletben tartották, amikor a kínai piac jelentős torzulásairól szóló jelentést alkalmazták, amint az a fenti 103. és 105. pontból kitűnik.

119 Következésképpen a felperesek által a tárgyaláson előadott érvet, amelyet újnak, tehát elfogadhatatlannak kell tekinteni, mint megalapozatlant mindenképpen el kell utasítani.

120 Ennélfogva a felperesek ezen érveit, és azokkal együtt a második jogalap negyedik részét teljes egészében el kell utasítani.

c) Törökország reprezentatív országként való kiválasztásáról

121 Először is, az ötödik és hatodik részben a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kínai piacon jelentős torzulások állnak fenn, amelyek mindenesetre nem érintik őket. Következésképpen a felperesek szerint a Bizottság a rendes érték kiszámításához tévesen vett figyelembe reprezentatív országot. Ezenkívül a reprezentatív ország kiválasztása nem képezte kontradiktórius vita tárgyát.

122 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek arra vonatkozó érvei, hogy a Bizottság a kínai piacon jelentős torzulások fennállását állapította meg, e jogalap harmadik részének és a második jogalap negyedik részének vizsgálata keretében elutasításra kerültek. Ezenkívül, amint arra a Bizottság hivatkozik, ezen intézmény 2020. március 16-án közzétette az aktához fűzött, a rendes érték meghatározásához felhasznált forrásokra vonatkozó első feljegyzést, amelyben a torzulásoktól mentes árak, illetve referenciaértékek kiválasztását segítő kritériumok alapján több lehetséges reprezentatív országot is azonosított. A Bizottság összegyűjtötte az ezen első feljegyzéssel kapcsolatos észrevételeket, és 2020. június 25-én egy másodikat is közzétett, amelyben válaszolt az észrevételekre, és tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy Törökországot kívánja reprezentatív országnak tekinteni.

123 Mivel a felperesek e tekintetben a jelen rész keretében nem hivatkoznak további érvekre, ezeket az állításokat el kell utasítani.

124 Másodszor a felperesek azt állítják, hogy Törökország reprezentatív országként való kiválasztása téves.

125 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja előírja, hogy amennyiben megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, a rendes értéket kizárólag torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek alapján kell képezni. E célból a Bizottság információforrásként felhasználhatja többek között az exportáló országhoz hasonló gazdasági fejlettségi szintű, megfelelő reprezentatív országbeli vonatkozó előállítási és értékesítési költségeket.

126 E rendelkezést az alaprendeletet módosító rendelet illesztette be az alaprendeletbe, amely módosító rendelet az alaprendelet korábbi 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezések helyébe is lépett, amely rendelkezések szerint „[a] megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell[ett] kiválasztani”. E rendelkezések szövegéből kitűnik, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának és ugyanezen rendelet korábbi 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának ugyanaz a célja, nevezetesen a rendes érték számítási módszerének meghatározása olyan országból érkező behozatal esetén, amelynek belföldi piaci árai és költségei az érintett országban uralkodó piaci feltételek miatt nem vehetők figyelembe. Mindazonáltal e két rendelkezésnek eltérő a megfogalmazása, ami – amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza – azt jelenti, hogy az alaprendelet korábbi 2. cikke (7) bekezdésének a) pontját értelmező ítélkezési gyakorlat csak részben vehető át az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának értelmezése céljából. Ez utóbbi rendelkezés ugyanis a reprezentatív ország eltérő meghatározását vezeti be, amely országnak „megfelelő[nek]” és „az exportáló országhoz hasonló gazdasági fejlettségi szintű[nek]” kell lennie. Ami a figyelembe veendő adatokat illeti, ugyanezen rendelkezés kifejti, hogy „vonatkozó” adatokról van szó,

amennyiben azok elérhetők. Több megfelelő reprezentatív ország esetén egy prioritási elem is bevezetésre került, mivel e rendelkezés kimondja, hogy a reprezentatív ország kiválasztásakor előnyben kell részesíteni azokat az országokat, „ahol a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő”.

127 Ugyanakkor az állandó ítélkezési gyakorlat kimondja, hogy az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a nem piacgazdasággal rendelkező országok esetében irányadó rendes érték meghatározását illetően (lásd: 2019. szeptember 19-i Zhejiang Jndia Pipeline Industry kontra Bizottság ítélet, T-228/17, EU:T:2019:619, 126. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és hogy a közös kereskedelempolitika területén az uniós intézmények rendelkezésére álló széles mérlegelési jogkörbe tartozik az általuk vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettsége miatt az analóg ország e célból való kiválasztása is (lásd: 2019. július 29-i Shanxi Taigang Stainless Steel kontra Bizottság ítélet, C-436/18 P, EU:C:2019:643, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezen ítélkezési gyakorlat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjára is alkalmazandó, amely azonban korlátozza a Bizottság mérlegelési mozgásterét, mivel a kiválasztott országnak az exportáló országhoz hasonló gazdasági fejlettségi szintűnek kell lennie.

128 Az is megállapításra került, hogy meg kell vizsgálni, a Bizottság nem mulasztott-e el a kiválasztott ország megfelelő jellegének megállapítása céljából figyelembe venni alapvető vagy releváns tényezőket, és hogy az iratokban szereplő információkat a megkövetelt gondossággal vizsgálta-e meg annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani, hogy az érintett termék rendes értékét megfelelő módon és észszerűen határozták meg (lásd: 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. április 23-i Shanxi Taigang Stainless Steel kontra Bizottság ítélet, T-675/15, nem tették közzé, EU:T:2018:209, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd továbbá ebben az értelemben: 1997. május 29-i Rotexchemie ítélet, C-26/96, EU:C:1997:261, 23. és 24. pont). Ezen ítélkezési gyakorlat átültethető azokra a helyzetekre, amelyekben az exportáló országban fennálló jelentős torzulások indokolttá teszik a megfelelő reprezentatív országból származó adatok felhasználását a rendes érték kiszámításához, ami összetett gazdasági és politikai helyzetek vizsgálatát is magában foglalja.

129 Ezenkívül, amint az az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjából kitűnik, az uniós bíróságoknak meg kell győződniük arról, hogy a Bizottság nem mulasztotta el figyelembe venni a kiválasztott ország megfelelő jellegének megállapításához szükséges alapvető tényezőket. E célból az említett intézmények feladata, hogy a felmerülő egyéb lehetőségek figyelembevételével olyan harmadik országot találjanak, amely az exportáló országéhoz hasonló gazdasági fejlettségi szinttel rendelkezik. Amennyiben a könnyen elérhető adatok alapján több országot is ki lehet választani, a Bizottság elvégzi e különböző országok összehasonlító elemzését, és előnyben részesíti azon országokat, ahol a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő.

130 A jelen ügyben a Bizottság 2020. március 16-án közzétette az aktához fűzött, a rendes érték meghatározásához felhasznált forrásokra vonatkozó első feljegyzést, amelyben a torzulásoktól mentes árak, illetve referenciaértékek kiválasztását segítő kritériumok alapján a következő potenciális reprezentatív országokat azonosította: Brazília, Kolumbia, Ecuador, Iráni Iszlám Köztársaság, Kazahsztán, Malajzia, Mauritius, Mexikó, Montenegró, Oroszország, Szerbia, Srí Lanka, Thaiföld és Törökország (az ideiglenes rendelet (35) és (161) preambulumbekezdése). A beérkezett észrevételeket követően a Bizottság 2020. június 25-i feljegyzésében arról tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy Törökországot kívánja reprezentatív országként figyelembe venni (az ideiglenes rendelet (37) és (164) preambulumbekezdése). A reprezentatív ország kiválasztásának

kritériuma először is a Kínához hasonló gazdasági fejlettségi szint volt, másodszor az, hogy a vizsgált terméket gyártják ebben az országban, harmadszor pedig az, hogy ebben az országban rendelkezésre állnak a vonatkozó nyilvános adatok (az ideiglenes rendelet (159) preambulumbekezdése). A Bizottság emlékeztetett arra, hogy indokolt esetben előnyben részesíti azt az országot, amelyben a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő (az ideiglenes rendelet (159) preambulumbekezdése). A Bizottság, miután megvizsgálta az érdekelt felek által a végső tájékoztatást követően tett észrevételeket, a megtámadott rendelet (152) preambulumbekezdésében megerősítette, hogy Törökországot választotta reprezentatív országnak.

131 Ebben az összefüggésben, figyelemmel arra, hogy a bizonyítási teher a felperesre hárul, akinek az állítása alátámasztására meggyőző bizonyítékokat kell szolgáltatnia (lásd: 2019. szeptember 19-i Zhejiang Jndia Pipeline Industry kontra Bizottság ítélet, T-228/17, EU:T:2019:619, 127. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), meg kell vizsgálni, hogy a felperesek előterjesztettek-e olyan bizonyítékokat, amelyek alkalmasak annak alátámasztására, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor Törökországot választotta reprezentatív országnak.

132 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság a European Aluminium javaslatát követte, amikor Törökországot választotta reprezentatív országnak. Azzal érvelnek, hogy e választás nem veszi figyelembe Kína és Törökország lakosságának számát, valamint a belső keresletet, amely a méretgazdaságosság elve miatt azzal jár, hogy a termelés növekedése az állandó költségek csökkenését eredményezi. A felperesek szerint e választás nem tartja tiszteletben a korábbi ítélkezési gyakorlatban megállapított kritériumokat, amely szerint az uniós intézmények feladata, hogy a felmerülő egyéb lehetőségek figyelembevételével olyan harmadik országot próbáljanak találni, amelyben a hasonló termék ára olyan körülmények között alakul, amelyek a lehető legnagyobb mértékben hasonlítanak az exportáló ország körülményeihez, feltéve hogy piacgazdasággal rendelkező országról van szó (2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 49. pont).

133 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a felperesek által hivatkozott ítélkezési gyakorlat az alaprendelet korábbi 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében vett „piacgazdasággal rendelkező harmadik ország” kiválasztására vonatkozik. Így a 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítéletben (C-687/13, EU:C:2015:573) felállított valamennyi paraméter mint olyan nem ültethető át automatikusan az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjára. Közelebbről ez utóbbi rendelkezés azt írja elő, hogy a megfelelő reprezentatív országnak „az exportáló országhoz hasonló gazdasági fejlettségi szintű[nek]” kell lennie, nem pedig azt, hogy piacgazdasággal rendelkező országnak kell lennie, és egy további paramétert ír elő a megfelelő szintű szociális védelem és környezetvédelem alkalmazására vonatkozóan. Ebből következik, hogy az ezentúl tiszteletben tartandó kritérium az exportáló országéhoz hasonló gazdasági fejlettségi szint. E kritérium tiszteletben tartása mellett alkalmazandó továbbra is az alaprendelet korábbi 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjára vonatkozó ítélkezési gyakorlat lényegi tartalma, vagyis a fenti 127. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a Bizottságot terhelő gondossági kötelezettségnek megfelelően a Bizottságnak olyan harmadik országra kell támaszkodnia, ahol a hasonló termék ára olyan körülmények között alakul, amelyek a lehető legnagyobb mértékben hasonlítanak az exportáló ország körülményeihez.

134 A Bizottság Törökország reprezentatív országként való kiválasztását a fenti 130. pontban említett kritériumokra alapozta. E kritériumok közül az első a Kínáéhoz hasonló gazdasági fejlettségi szint. A Bizottság az ideiglenes rendelet (159) preambulumbekezdésében kifejtette, hogy olyan

országokat vett figyelembe, amelyek bruttó nemzeti jövedelme a Világbank adatbázisa szerint hasonló Kínáéhoz. A megtámadott rendelet (151) preambulumbekezdésében kifejtette, hogy a Világbank besorolása szerint Törökország ugyanolyan fejlettségű, mint Kína (a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozik), ezért reprezentatív országnak minősül. A Bizottság azt is figyelembe vette, hogy a vizsgálat feltárta, hogy mindkét típusú – puha és kemény – ötvözetből gyártanak extrudált alumíniumtermékeket Törökországban.

135 A felperesek nem vitatják, hogy Törökország Kínáéhoz hasonló fejlettségi szintet mutat. A méretgazdaságossági érvre alapított érvelésük, miszerint Kínának több lakosa van, mint Törökországnak, és a belső kereslet eltérő, nem érvényteleníthetí a Bizottság következtetéseit. Egyrészt az alaprendeletből egyáltalán nem következik, hogy a Bizottságnak a reprezentatív ország kiválasztásakor figyelembe kellene vennie az országok lakosságát. Másrészt, mivel Kína a világ legtöbb lakossal rendelkező országa, észszerűtlen lenne azt követelni a Bizottságtól, hogy reprezentatív országként ennek megfelelő számú népességgel rendelkező országot vegyen figyelembe. Ugyanezen okból a felpereseknek a belső keresletre és a méretgazdaságosságra vonatkozó érve sem fogadható el.

136 Következésképpen a felperesek nem bizonyították, hogy a Bizottság Törökország reprezentatív országként való kiválasztása során nyilvánvaló értékelési hibát követett el.

137 Harmadszor a felperesek azzal érvelnek, hogy a referenciaország kiválasztásának hiányos az indokolása. A Bizottság nem fejtette ki, hogy az ideiglenes rendeletben hivatkozott török gyártók által alkalmazott ár miért képezhet összehasonlítási alapot, és nem fejtette ki e vállalkozások árképzésének folyamatát. Ezenkívül a Bizottság a megtámadott rendeletben nem indokolta meg Törökország mint reprezentatív ország összehasonlíthatóságát, és nem vette figyelembe a gyártott termékek tipológiai és mennyiségi különbségére vonatkozó észrevételeiket.

138 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolás hiánya vagy nem megfelelő volta a lényeges eljárási szabályok megsértésére vonatkozó jogalapot képez, amely mint ilyen eltér a határozat indokolásának pontatlanságára vonatkozó jogalaptól, amelynek vizsgálata a határozat megalapozottsága vizsgálatának keretébe tartozik (2009. június 19-i Qualcomm kontra Bizottság ítélet, T-48/04, EU:T:2009:212, 175. pont; 2016. október 18-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-351/13, nem tették közzé, EU:T:2016:616, 110. pont). Az EUMSZ 296. cikk második bekezdése által megkövetelt indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2003. szeptember 30-i Eurocoton és társai kontra Tanács ítélet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 88. pont; 2014. december 12-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1076, 129. pont).

139 Ezzel szemben az intézmények az ideiglenes vagy a végleges rendelet indokolásában nem kötelesek válaszolni az érdekeltek által a közigazgatási eljárás során hivatkozott minden ténybeli és jogkérdésre (lásd: 2011. október 25-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, T-192/08, EU:T:2011:619, 256. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

140 Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az ideiglenes rendelet (159)–(165) preambulumbekezdésében és a megtámadott rendelet (142)–(152) preambulumbekezdésében világosan és egyértelműen kifejtette a reprezentatív ország

kiválasztásának releváns kritériumait, valamint a Törökország kiválasztásához vezető okokat. A Bizottság ugyanis először kifejtette az alkalmazott kritériumokat (az ideiglenes rendelet (159) preambulumbekezdése), megjelölte a potenciális reprezentatív országok listáját (az ideiglenes rendelet (161) preambulumbekezdése), kifejtette az érdekelt felekkel folytatott konzultációs eljárást (az ideiglenes rendelet (160)–(163) preambulumbekezdése, valamint a megtámadott rendelet (143) és (144) preambulumbekezdése), és kifejtette, hogy egyes érdekelt felek észrevételeit miért nem lehet elfogadni (az ideiglenes rendelet (163) és (164) preambulumbekezdése, valamint a megtámadott rendelet (145)–(151) preambulumbekezdése). A Bizottság így kifejtette, hogy mindkét típusú – puha és kemény – ötvözetet gyártják Törökországban (az ideiglenes rendelet (164) preambulumbekezdése), hogy a vámunió nem teszi Törökországot nem megfelelő reprezentatív országgá (a megtámadott rendelet (147) preambulumbekezdése), hogy a környezetvédelmi és szociális szabványokra vonatkozóan rendelkezésre álló adatok alapján Törökország a legmegfelelőbb reprezentatív ország (a megtámadott rendelet (148) preambulumbekezdése), és hogy a Világbank besorolása szerint Törökország ugyanolyan fejlettségű, mint Kína (a megtámadott rendelet (151) preambulumbekezdése).

141 Ezenkívül az az érv, miszerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta a felpereseknek a gyártott termékek tipológiai és mennyiségi különbségére vonatkozó észrevételeit, a megtámadott rendelet megalapozottságának megkérdőjelezésére irányul. Ezt az érvet a Törvényszék a fenti 51. és 56–68. pontban elutasította.

142 Következésképpen figyelemmel arra, hogy az intézmények nem kötelesek minden, az érdekeltek által a közigazgatási eljárás során hivatkozott ténybeli és jogkérdésre válaszolni, a felperesek nem hivatkozhatnak arra, hogy a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettséget.

143 Ennélfogva a felperesek ezen érveit, valamint a második jogalap ötödik és hatodik részét teljes egészében el kell utasítani.

[omissis]

2. A harmadik, a Bizottság által az uniós gazdasági ágazatot ért kár és az okozati összefüggés fennállásának megállapítása során elkövetett hibákra alapított jogalapról

153 Harmadik jogalapjuk keretében a felperesek lényegében négy részre hivatkoznak, és támogatja őket az Airoldi, amely szintén két részre hivatkozik.

154 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése a „kár” fogalmát úgy határozza meg, hogy az, amennyiben másként nincs meghatározva, többek között az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrány vagy e gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetése, és e bekezdés e fogalom értelmezése céljából ugyanezen cikk rendelkezéseire utal.

155 Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése szabályozza a kár fennállásának megállapítását. Ennek egyértelmű bizonyítékokon és a következők tárgyilagos vizsgálatán kell alapulnia: egyrészt a dömpingelt behozatal mennyisége és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatása, másrészt pedig az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása.

156 Az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a dömpingelt behozatal mennyiségét illetően „vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az Unión belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e”; „[a] dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatallal történt-e jelentős áralákínálás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna”; [e]zen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást”.

157 Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy a dömpingelt behozatalnak az érintett uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazon releváns gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek e gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, míg az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése kifejti, hogy az uniós intézményeknek az uniós gazdasági ágazat helyzetére vonatkozó összes releváns bizonyítékkal alátámasztva bizonyítaniuk kell, hogy e gazdasági ágazatot kár érte. E cikk előírja, hogy ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az e cikk (5) bekezdésében leírt, az uniós gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető (lásd analógia útján: 2013. december 19-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:865, 49. pont).

158 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kár meghatározása összetett közgazdasági kérdések mérlegelését feltételezi. Ennek elvégzése során az Unió intézményei széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek (lásd: 1991. május 7-i Nakajima kontra Tanács ítélet, C-69/89, EU:C:1991:186, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 226. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatának tehát az alkalmazandó jogszabályok betartásának, a megállapított tények tényszerű pontosságának, az e tények értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba hiányának, illetve a hatáskörrel való visszaélés hiányának ellenőrzésére kell korlátozódnia. Ez a helyzet többek között a dömpingellenes vizsgálat keretében az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozó tényezők meghatározását illetően (lásd: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

159 Egyébiránt a felperesek feladata, hogy olyan bizonyítékot szolgáltassanak, amely lehetővé teszi a Törvényszék számára annak megállapítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett a kár értékelésekor (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 228. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

160 Ezen elvek fényében kell a felperesek harmadik jogalapját megvizsgálni.

a) Az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló gazdasági tényezőkről és mutatókról

161 Az első rész keretében a felperesek lényegében négy kifogást hoznak fel annak alátámasztása érdekében, hogy a Bizottság tévesen értékelte az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló különböző gazdasági tényezőket és mutatókat.

1) Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének figyelembevételéről

162 Első kifogásuk keretében a felperesek azt állítják, hogy az uniós gyártók piaci részesedése meghaladja a 85%-ot. Márpedig a Bíróság és a Törvényszék ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy amikor az uniós gyártók jelentős piaci részesedéssel rendelkeznek, nincs szó az uniós gazdasági ágazatot ért kárról. Az uniós gazdasági ágazat magas piaci részesedése természetszerűleg olyan erőhelyzetet biztosít számára, amely kizárja az uniós vállalkozások sebezhetőségének megállapítását.

163 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – amint az a fenti 154–159. pontból kitűnik – az alaprendelet nem ír elő az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésére vonatkozó olyan küszöbértéket, amely alatt nem tekinthető úgy, hogy az említett gazdasági ágazatot az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett jelentős kár érte. Ezenkívül a Bizottság e tekintetben széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik.

164 Ugyanakkor nem vitatható, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének alakulása jelentős tényező az említett gazdasági ágazat hátrányára bekövetkezett jelentős kár fennállásának értékelése keretében (lásd ebben az értelemben: 2007. március 14-i Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ítélet, T-107/04, EU:T:2007:85, 65. pont).

165 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet az intézmények által lefolytatott vizsgálatnak arra az eredményre kell vezetnie, hogy az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár jelentős, nem követelmény, hogy valamennyi releváns gazdasági tényező és mutató negatív tendenciát mutasson (2011. október 25-i CHEMK és KF kontra Tanács ítélet, T-190/08, EU:T:2011:618, 114. pont). Egyébiránt önmagában az a körülmény, hogy a figyelembe vett időszakban bizonyos kártényezők javultak, még nem jelenti azt, hogy az uniós gazdasági ágazatot nem érte jelentős kár (2018. április 23-i Shanxi Taigang Stainless Steel kontra Bizottság ítélet, T-675/15, nem tették közzé, EU:T:2018:209, 93. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2000. március 30-i Miwon kontra Tanács ítélet, T-51/96, EU:T:2000:92, 105. pont).

166 A jelen ügyben annak megállapítása érdekében, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte, a Bizottság a megtámadott rendelet 4. és 5. szakaszában különböző gazdasági mutatókat értékelve elemezte a dömpingelt behozatal hatását az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése alapján.

167 Így a megtámadott rendelet (229) preambulumbekezdésében szereplő 5. táblázatból kitűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítéseinek piaci részesedése a vizsgálati időszakban 84,4% volt, a figyelembe vett időszakban pedig 4%-kal csökkent. A Bizottság benyújtott egy olyan táblázatot is, amely figyelembe veszi az Egyesült Királyság Unióból való kilépését (lásd a megtámadott rendelet (35) preambulumbekezdését), noha e kilépés a vizsgálati időszakot és a figyelembe vett időszakot követően vált hatályossá. Így a megtámadott rendelet (275) preambulumbekezdésében szereplő 5.bis táblázatból kitűnik, hogy az Egyesült Királyságot figyelmen kívül hagyva az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a vizsgálati időszakban 85,4% volt, a figyelembe vett időszakban pedig 3,0 százalékponttal csökkent.

168 A megtámadott rendelet (226) és (227) preambulumbekezdése kifejti, hogy az uniós szabadpiaci felhasználás 6%-kal nőtt, amely százalékos arányt – az uniós gazdasági ágazat vonatkozásában az Egyesült Királyságot figyelmen kívül hagyva – a megtámadott rendelet (271) preambulumbekezdésében szereplő 4.bis táblázat is megerősíti.

169 A Bizottság a megtámadott rendelet (254) preambulumbekezdésében megerősítette az uniós gazdasági ágazat helyzetére vonatkozóan az ideiglenes rendelet (271)–(274) preambulumbekezdésében tett megállapításokat. Többek között olyan megállapításokról van szó, amelyek szerint:

„(271) Több mutató, többek között a termelés, a kapacitás, az uniós piaci értékesítés és a foglalkoztatás is pozitív tendenciát jelzett. Azonban e mutatók pozitív alakulása azonban a felhasználás növekedésével állt összefüggésben, és ezeknek a mutatók valójában jóval nagyobb mértékben emelkedtek volna akkor, ha az uniós gazdasági ágazat képes teljes mértékben ki tudta volna használni a piac növekedését. Az értékesítési volumen növekedése ellenére az uniós gazdasági ágazat veszített szabadpiaci részesedéséből.

(272) A szabadpiaci értékesítési árak 19%-kal nőttek. Ezek az áremelkedések azonban nem tartottak lépést a költségek növekedésével (20%). Ezért a tendenciáért az árlenyomás okolható. Az uniós gazdasági ágazat a Kínából érkező, az uniós gazdasági ágazat árai alá kínáló behozatal által gyakorolt nyomás miatt nem tudta a költségek növekedésével megegyező mértékben emelni az árait. Figyelemmel arra, hogy a nyereségesség szintje a teljes figyelembe vett időszak során elmaradt a nyereségcéltól, továbbá figyelemmel a Kínából érkező behozatal mennyiségére és alacsony áraira, a Bizottság megállapította, hogy az áremelések kapcsán a figyelembe vett időszakban mindvégig árlenyomó hatás érvényesült. Ennek következtében minden pénzügyi teljesítménymutató, nevezetesen a nyereségesség, a beruházások megtérülése és a pénzforgalom mind csökkenő tendenciát mutatott, a nyereségek pedig a figyelembe vett időszak során végig elmaradtak a nyereségcéltől. Ez különösen azért káros, mert a vizsgált termék piaca a figyelembe vett időszakban nőtt, az uniós gazdasági ágazat nyeresége azonban ennek ellenére is alacsony maradt, és csökkenő tendenciát mutatott. Annak ellenére, hogy az uniós gazdasági ágazat a versenyképesség megőrzése érdekében a lehető legmagasabb szinten tartotta a beruházások szintjét, nyilvánvalóan nem érte el a jövőbeli beruházások ösztönzéséhez szükséges nyereségszintet. Az uniós gazdasági ágazat hanyatlására ráadásul az uniós piac növekedési időszakában került sor. Az uniós gazdasági ágazat 5%-ot [a megtámadott rendeletben módosított számadat] vesztett a piaci részesedéséből egy növekvő piacon, és egyértelműen nem tudta kihasználni az uniós piac növekedését.”

170 Ezen elemekből kitűnik, hogy a Bizottság megfelelően figyelembe vette az uniós gazdasági ágazat magas piaci részesedését, valamint a pozitív tendenciát mutató egyes mutatók létezését. A felperesek semmilyen érvet vagy bizonyítékot nem terjesztettek elő annak alátámasztására, hogy a Bizottságnak a megtámadott rendelet (271) és (272) preambulumbekezdésében szereplő állításai, különösen az árakra gyakorolt hatás, nyilvánvalóan tévesek. Így a felperesek nem bizonyították, hogy a fenti 163–165. pontban kifejtett elvekre tekintettel a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése csökkenő tendenciát mutatott, és arra a következtetésre jutott, hogy az említett gazdasági ágazatot jelentős kár érte, figyelembe véve az összes releváns mutatót, különösen a piaci részesedések elvesztését és az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének romlását. Éppen ellenkezőleg, a Bizottság hangsúlyozta, hogy az értékesítés volumenének növekedése mindössze 2%-os volt (lásd az ideiglenes rendelet (245) preambulumbekezdésében szereplő 5. táblázatot), miközben az uniós felhasználás 6%-kal emelkedett (lásd a megtámadott rendelet (226) preambulumbekezdésében szereplő 4. táblázatot), és hogy az árak növekedése nem követte a költségek emelkedését (lásd az ideiglenes rendelet (256) preambulumbekezdésében szereplő 7. táblázatot).

171 E következtetést nem kérdőjelezi meg a Bíróságnak és a Törvényszéknek a felperesek által hivatkozott ítélkezési gyakorlata, amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza.

172 Kétségtelen, hogy a 2021. február 4-i eurocylinder systems ítélet (C-324/19, EU:C:2021:94) és a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet (T-528/09, EU:T:2014:35), amely ítéletek a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2009. szeptember 24-i 926/2009/EK tanácsi rendeletre (HL 2009. L 262., 19. o.) vonatkoznak, elismerték az uniós gazdasági ágazat piaci részesedéseire vonatkozó tényező jelentőségét a kár fennállásának megállapítása keretében.

173 A 2021. február 4-i eurocylinder systems ítélet (C-324/19, EU:C:2021:94) és a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet (T-528/09, EU:T:2014:35) fő tanulsága azonban az, hogy a különböző mutatókat, ideértve az uniós gazdasági ágazat piaci részesedését is, nem elszigetelten, hanem összességükben, átfogóan kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben: 2021. február 4-i eurocylinder systems ítélet, C-324/19, EU:C:2021:94, 49. pont; 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet, T-528/09, EU:T:2014:35, 61–63. pont).

174 Ráadásul a 2021. február 4-i eurocylinder systems ítélet (C-324/19, EU:C:2021:94) és a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet (T-528/09, EU:T:2014:35) alapjául szolgáló ügyekben a gazdasági tényezők – az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének alakulását kivéve – mind pozitívak voltak (2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet, T-528/09, EU:T:2014:35, 59–61. pont). Márpedig a jelen ügyben az ideiglenes rendeletből kitűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználása (az ideiglenes rendelet (240) preambulumbekezdésében foglalt 4. táblázat), valamint jövedelmezősége és beruházásainak megtérülése (az ideiglenes rendelet (265) preambulumbekezdésében foglalt 10. táblázat) a figyelembe vett időszakban csökkent.

175 Egyébiránt a 2021. február 4-i eurocylinder systems ítélet (C-324/19, EU:C:2021:94) és a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet (T-528/09, EU:T:2014:35) felperesek által hivatkozott részletei a kár egy másik aspektusára vonatkoznak, nevezetesen az uniós gazdasági ágazat kiszolgáltatott helyzetének a vizsgálati időszak végén való értékelésére a jelentős kárral való fenyegetés fennállásának megállapítása érdekében.

176 Ezenkívül a felperesek által hivatkozott 1995. május 2-i NTN Corporation és Koyo Seiko kontra Tanács ítélet (T-163/94 és T-165/94, EU:T:1995:83) olyan helyzetre vonatkozik, amelyben a Tanács olyan ténybeli hibákat követett el, amelyek a piac tényleges alakulásával ellentétes tendenciákat mutattak ki (lásd ezen ítélet 114. pontját), amely hibákra a jelen jogvitában nem hivatkoztak. Ami a felperesek által szintén hivatkozott 2007. március 14-i Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ítéletet (T-107/04, EU:T:2007:85) illeti, az olyan helyzetre vonatkozik, amelyben a Tanács ténybeli hibát követett el, amikor az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének alakulásáról az ideiglenes rendeletben szereplő adatokkal ellentétes képet adott (lásd ezen ítélet 63–66. pontját).

177 Az Airoldi mindazonáltal először is azzal érvel, hogy a kárra vonatkozó adatok, különösen az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésére vonatkozó adatok nem helyesek, mivel a végleges szakaszban nem nyújtottak be friss adatokat különböző tényezőkre, például a termelési volumenre vonatkozóan. Az Airoldi ezt az érvet azzal kapcsolatban hozza fel, hogy a 7610 90 90 KN-kód

– amely a vizsgálat hatályán kívül eső termékeket is magában foglal – alá tartozó behozatal nagy részét törölték (lásd a megtámadott rendelet (202) preambulumbekezdését), és hogy az Egyesült Királyság kilépett az Unióból.

178 Előzetesen meg kell állapítani, hogy az Airoldi ezen érvelése a felperesek azon jogalapjához kapcsolódik, amely az uniós gazdasági ágazatot ért kár elemzésére vonatkozik. Közelebbről az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló különböző tényezőkre és mutatókra vonatkozik, amelyekkel a felperesek a harmadik jogalapjuk első részében foglalkoznak.

179 Ebből következik, hogy a Bizottság állításával ellentétben ezek az érvek – a fenti 87. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – a felperesek kérelmei és jogalapjai által meghatározott keretbe illeszkednek. Azok tehát elfogadhatók.

180 Mindemellett, amint arra a Bizottság rámutat, a megtámadott rendelet (278) preambulumbekezdése kifejti, hogy az uniós gazdasági ágazat által az Egyesült Királyság piacán értékesített volument e gazdasági ágazat teljes értékesítésének csupán körülbelül 2%-ára becsülték, amely volumen nem gyakorolhatott jelentős hatást az uniós gazdasági ágazat gazdasági mutatóira. A megtámadott rendelet ebből azt a következtetést vonja le, hogy az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó mutatók az Egyesült Királyság kilépésére figyelemmel is reprezentatívak, ennélfogva e mutatókat és az azok alapján megfogalmazott következtetéseket a Bizottság megerősíti. Ezenfelül a Bizottság az Egyesült Királyságban megállapított piaci részesedést figyelmen kívül hagyva újraszámította az uniós gazdasági ágazat piaci részesedését (lásd a megtámadott rendelet (275) preambulumbekezdésében foglalt 5.bis táblázatot). Ezenkívül a Bizottság figyelembe vette a 7610 90 90 KN-kód alá tartozó behozatal egy részének törlését, amint az a megtámadott rendelet (202)–(216) preambulumbekezdéséből, valamint a (208), (217), illetve (220) preambulumbekezdésében foglalt 1., 2. és 3. táblázatból kitűnik.

181 Az Airoldi nem terjeszt elő érveket annak bizonyítására, hogy a Bizottság e magyarázatai nyilvánvalóan tévesek, és hogy kiigazításokra lett volna szükség. Így a rá háruló bizonyítási teherre tekintettel ezen érveket el kell utasítani.

182 Másodszor az Airoldi azt is állítja, hogy ha a Bizottság figyelembe vette volna az alumíniumpiac szegmentációját, a 7610 90 90 KN-kód alatt importált, állítólagosan kárt okozó termékek csökkenését, az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének 81,1%-ról 85,4%-ra való növekedését, valamint a Kínából érkező behozatal 9,6%-ról 5%-ra való csökkenését, amelyre az ideiglenes rendelet és a megtámadott rendelet elfogadása között került sor, azt állapította volna meg, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete valójában erősödött.

183 Ismételten meg kell állapítani, hogy az Airoldi ezen érvelése a felperesek azon jogalapjához kapcsolódik, amely az uniós gazdasági ágazatot ért kár elemzésére, közelebbről pedig azon különböző tényezőkre és mutatókra vonatkozik, amelyek befolyásolják az uniós gazdasági ágazat helyzetét, és amelyekkel a felperesek a harmadik jogalapjuk első részében foglalkoznak. Az említett érvelés a második jogalap második és harmadik részéhez is kapcsolódik, amely részekben a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Kínából származó extrudált alumíniumtermékek egyetlen terméknek minősülnek.

184 Ebből következik, hogy ezek az érvek a fenti 87. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a felperesek kérelmei és jogalapjai által meghatározott keretbe illeszkednek. A Bizottság állításával ellentétben tehát elfogadhatók.

185 Mindemellett, amint arra a Bizottság rámutat, a megtámadott rendelet az (56) preambulumbekezdésében kifejti, miért tekinti az érintett terméket egyetlen terméknek (lásd a fenti 62. és 63. pontot). Ezenkívül a Bizottság figyelembe vette a 7610 90 90 KN-kód alá tartozó behozatal egy részének törlését, amint az a megtámadott rendelet (202)–(216) preambulumbekezdéséből, valamint a (208), (217), illetve (220) preambulumbekezdésében foglalt 1., 2. és 3. táblázatból kitűnik.

186 A Kínából érkező behozatal piaci részesedésének állítólagos csökkenését és az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének növekedését illetően a következőket kell megjegyezni.

187 Az ideiglenes rendelet (245) preambulumbekezdésében szereplő 5. táblázatból kitűnik, hogy az eljárás e szakaszában a Bizottság az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci részesedését a vizsgálati időszakban 81,1%-ra becsülte. A közigazgatási eljárás végén e számadatot a Kínából érkező behozatali volumen felülvizsgálatát követően felfelé, 84,4%-ra módosították (lásd a megtámadott rendelet (229) és (230) preambulumbekezdésében szereplő 5. táblázatot). Az Airoldi által hivatkozott 85,4%-os piaci részesedés az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci részesedésére vonatkozik a vizsgálati időszakban, de figyelembe véve az Egyesült Királyság Unióból való kilépését (lásd a megtámadott rendelet (275) preambulumbekezdésében foglalt 5.bis táblázatot). Ebből egyrészt az következik, hogy az Airoldi által hivatkozott számadatok közvetlenül nem hasonlíthatók össze, mivel eltérő földrajzi területre vonatkoznak. Másrészt a Bizottság a megtámadott rendelet (276) preambulumbekezdésében kifejtette, hogy bár az uniós gazdasági ágazat piaci részesedését a figyelembe vett időszak vonatkozásában az ismételt értékelés nyomán némileg magasabb szinten állapították meg, e piaci részesedés így is 3,0 százalékponttal csökkent.

188 Ugyanezek a megállapítások vonatkoznak a Kínából érkező behozatal csökkenésére is. Egyrészt ugyanis az Airoldi az ideiglenes rendeletben figyelembe vett adatokat a megtámadott rendeletben szereplő adatokkal úgy hasonlítja össze, hogy nem veszi figyelembe az Egyesült Királyságot (lásd az ideiglenes rendelet (225) preambulumbekezdésében szereplő 2. táblázatot és a megtámadott rendelet (262) preambulumbekezdésében szereplő 2.bis táblázatot). Másrészt a Bizottság a megtámadott rendelet (263) preambulumbekezdésében úgy ítélte meg, hogy a kiigazított behozatali volumenek alapján relatív és abszolút értelemben egyaránt jelentős szintű behozatalok figyelhetők meg, amelyek piaci részesedése a vizsgálati időszakban elérte az 5%-ot. Abszolút számadatokban kifejezve a Kínából érkező behozatal a figyelembe vett időszak során 56%-kal nőtt, a dömpingelt behozatal teljes piaci részesedése pedig 48%-kal nőtt.

189 Az Airoldi nem terjeszt elő érveket annak bizonyítására, hogy a Bizottság e megállapításai nyilvánvalóan tévesek, és hogy az uniós gazdasági ágazat valójában erősödött. Így a rá háruló bizonyítási teherre figyelemmel ezen érveket el kell utasítani.

190 Az első kifogást tehát el kell utasítani.

2) Az uniós gazdasági ágazat növekedéséről és jövedelmezőségéről

191 Második kifogásuk keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság eltért a dömpingellenes szabályozás céljától, amikor megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazatot kár érte, miközben az uniós gazdasági ágazat felhasználása és jövedelmezősége jelentősen nőtt.

192 E tekintetben az uniós szabadpiaci felhasználást illetően kétségtelenül nem vitatott, hogy az a figyelembe vett időszakban 6%-kal nőtt (lásd a megtámadott rendelet (226) preambulumbekezdésében szereplő 4. táblázatot és a megtámadott rendelet (271) preambulumbekezdésében szereplő 4.bis táblázatot [uniós gazdasági ágazat az Egyesült Királyságon kívül]).

193 Mindazonáltal annak megállapításához, hogy az uniós gazdasági ágazatot olyan jellegű kár éri, amely dömpingellenes vámok elfogadását indokolja, nem követelmény, hogy valamennyi releváns gazdasági tényező és mutató negatív tendenciát mutasson (2011. október 25-i CHEMK és KF kontra Tanács ítélet, T-190/08, EU:T:2011:618, 114. pont).

194 Ezenkívül a Bizottság árnyalta az uniós felhasználás növekedését, rámutatva arra, hogy bár e felhasználás a figyelembe vett időszakban nőtt, 2018 és a vizsgálati időszak között csökkent (lásd az ideiglenes rendelet (216) preambulumbekezdését és a megtámadott rendelet (226) preambulumbekezdésében szereplő 4. táblázatot). Ezenfelül és legfőképpen a Bizottság az ideiglenes rendelet (271) preambulumbekezdésében helyesen hangsúlyozta, hogy a rendelkezésre álló adatokra tekintettel az uniós gazdasági ágazat a kereslet növekedése ellenére veszített piaci részesedéséből.

195 Az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségét illetően meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendelet (265) preambulumbekezdésében szereplő 10. táblázatból kitűnik, hogy az a vizsgálati időszakban kétségtelenül 2% volt, a figyelembe vett időszakban azonban 4,9%-ról 2%-ra csökkent. A Bizottság ebből következtethetett árlenyomás fennállására, mivel – amint az az ideiglenes rendelet (275) preambulumbekezdésében szereplő 7. táblázatból kitűnik – az uniós gazdasági ágazat árai a költségeknél lassabban nőttek.

196 A fentiekből következik, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy az uniós felhasználás növekedése és az uniós gazdasági ágazat 2%-os jövedelmezősége ellenére az említett gazdasági ágazatot jelentős kár érte.

197 A felperesek második kifogását ennélfogva el kell utasítani.

3) A Kínából érkező behozatal árának és volumenének figyelembevételéről

198 Harmadik kifogásuk keretében a felperesek először is azt állítják, hogy a Bizottság a Kínából importált termékek árára helyezte a hangsúlyt, és nem ismerte el a behozatal volumenének relevanciáját. Másodszor, a megtámadott rendeletben a (201) és (249) preambulumbekezdés e kérdésben ellentmond egymásnak.

199 A felperesek e kifogása a megtámadott rendelet téves értelmezésén alapul.

200 Először is a megtámadott rendeletnek „Az érintett országból érkező behozatal” című 4.3. szakaszából, és különösen az 1., 2. és 3. táblázatból kitűnik, hogy a Bizottság nem csupán a Kínából behozott termékek árát, hanem e termékek behozatalának volumenét is kiegyensúlyozottan figyelembe vette.

201 Másodszor nincs ellentmondás a megtámadott rendelet (201) és (249) preambulumbekezdése között, mivel e preambulumbekezdések más kérdésekre vonatkoznak. A megtámadott rendelet (201) preambulumbekezdése ugyanis az „Általános megfontolások” cím alatt többek között

kifejti, hogy „[f]olyamatos nyomást gyakoroltak az abnormálisan alacsony árak, [és hogy] e nyomásnak több következménye is volt[, mivel] többek között lenyomta az uniós gazdasági ágazat árait, megakadályozta, hogy ezek az árak a nyersanyag (alumínium) árának nemzetközi emelkedését tükrözzék, és […] lenyomta a jövedelmezőségi szintet”, valamint hogy „[e] kárt okozó helyzet kialakulásához nincs szükség nagy volumenű behozatalra[, mivel] még a viszonylag szerény behozatal, vagy akár a jelentős mennyiségű alacsony árú behozatal léte is (ami jelen esetben vitathatatlanul fennáll) elegendő ahhoz, hogy olyan alacsony maximális árat állítson be, amely az egész piacra hatással van”.

202 Ezzel szemben a megtámadott rendelet (249) preambulumbekezdésében a Bizottság azon érvekre válaszol, amelyekkel az a cégcsoport, amelyhez a felperesek tartoznak, azon az alapon vitatta a jelentős kár fennállását, hogy a Bizottság által végzett ár-összehasonlítás nem megfelelő. Ezzel kapcsolatban a Bizottság a következőket jegyezte meg:

„A vizsgálat megállapította, hogy a terméktípusonkénti összehasonlítás során ezen exportőrök árai jelentős mértékben alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak, ami nem csupán összehangolt, hanem érzékelhetően alacsonyabb árakat eredményezett. A Haomei csoport azt is javasolta, hogy az ár-összehasonlításokhoz az importárakat kell forrásként felhasználni. Azonban […] a Bizottság az ár-összehasonlítást objektív alapon, a Haomei csoport tudomására hozott részletes módszertan és számítások alapján végezte el. E módszertan több objektív kritérium alapján, típusonként hasonlította össze a termékeket, ezért a Bizottság rendelkezésére álló legreprezentatívabb módszernek minősül.”

203 Ebből következik, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, és nem is mondott ellent önmagának a megtámadott rendelet (201) és (249) preambulumbekezdésének elfogadásával, amelyek különböző témákra vonatkoznak.

204 Ennélfogva a felperesek harmadik kifogását el kell utasítani.

4) A Kínából érkező behozatalok piaci részesedésének növekedéséről

205 Negyedik kifogásuk keretében a felperesek több érvet terjesztenek elő annak alátámasztása érdekében, hogy a Bizottság a Kínából érkező behozatalok piaci részesedésének figyelembevétele során hibákat követett el.

206 Elsősorban azzal érvelnek, hogy a 2021. február 8-i kiegészítő végső tájékoztatás szerint a Kínából behozott érintett termékek mennyisége több mint 300 000 tonnáról (az eljárás kezdetén) 128 853 tonnára csökkent. Ebben az összefüggésben a Bizottság nem vette figyelembe ezt a csökkenést, és egyáltalán nem módosította a kárra és a dömpingre vonatkozó értékelését.

207 Amint az a megtámadott rendelet (262) preambulumbekezdésében szereplő 2.bis táblázatból kitűnik, a 128 853 tonnás számadat a Kombinált Nómenklatúra nyolc kódja alá tartozó behozatalok vizsgálati időszak alatti volumenére vonatkozik, figyelembe véve az Egyesült Királyság Unióból való kilépését. Az ugyanezen alapon ugyanezen időszakban Kínából az Unióba irányuló behozatal teljes volumene 152 551 tonna volt, Kína piaci részesedése pedig 5% volt (lásd a megtámadott rendelet (262) preambulumbekezdésében szereplő 2.bis táblázatot). Az Egyesült Királyság Unióból való kilépését figyelembe nem véve, a Kínából származó, a Kombinált Nómenklatúra nyolc kódja alá tartozó behozatalok 164 641 tonnát tettek ki, a Kínából érkező behozatal összvolumene pedig 191 981 tonna volt 6,2%-os piaci részesedés mellett (lásd a megtámadott rendelet (217) preambulumbekezdésében szereplő 2. táblázatot). Nem vitatott, hogy e számadatok jóval

alacsonyabbak az ideiglenes rendelet (225) preambulumbekezdésében szereplő 2. táblázatban bemutatott adatoknál, amelyek szerint a Kínából érkező behozatal volumene a vizsgálati időszakban 309 853 tonna volt, ami 9,6%-os piaci részesedést jelent.

208 Ugyanakkor először is rá kell mutatni arra, hogy a felperesek érve az egyrészt a vizsgálati időszakban Kínából érkező, a Kombinált Nómenklatúra nyolc kódja alá tartozó behozatalok – a megtámadott rendeletben az Egyesült Királyság Unióból való kilépését figyelembe véve megállapított – volumenének, másrészt pedig a Kínából érkező behozatal – az ideiglenes rendelet szakaszában a kiigazításokat megelőzően megállapított – összvolumenének összehasonlításán alapul. Ebből következik, hogy ez az összehasonlítás olyan számadatokon alapul, amelyek különböző tárgyi és földrajzi hatálynak megfelelő volumenekre vonatkoznak, és közvetlenül nem hasonlíthatók össze.

209 Másodszor rá kell mutatni arra, hogy – amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza – bár a KN-kódra vonatkozó álláspontok eltérései miatt a kínai behozatali számadatokat lefelé módosították, a Bizottság a rendelkezésre álló adatok alapján megerősíthette, hogy a kínai behozatal teljes volumene továbbra is jelentős maradt, és hogy megfigyelhető volt, hogy a növekedés az ideiglenes szakaszban megfigyelttel azonosan alakul.

210 A Kínából érkező behozatalok volumenének alaposabb elemzését követően ugyanis, mivel a 7610 90 90 KN-kód, amely a vizsgálat hatálya alá nem tartozó termékeket is magában foglal, egymásnak ellentmondó véleményeket váltott ki (lásd a megtámadott rendelet (202) preambulumbekezdését), a Bizottság a számadatokat lefelé módosította. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kínai térhódítás továbbra is jelentős mértékű (a megtámadott rendelet (203) preambulumbekezdése), és bár a felülvizsgált kínai piaci részesedés mértéke ennek megfelelően csökkent, a behozatal továbbra is jelentős maradt, és az ideiglenes szakaszra jellemző növekedési tendencia volt megfigyelhető (a megtámadott rendelet (213) preambulumbekezdése). A különböző tényezőknek és az érdekelt felek érveinek a megtámadott rendelet (208)–(249) preambulumbekezdésében történő elemzését követően a Bizottság az említett rendelet (252) preambulumbekezdésében arra a következtetésre jutott, hogy ebben a vizsgálatban a kárt jelző fő mutatók abban az esetben is káros hatásúak lennének, ha a kínai termékek behozatalának értékelése egy KN-kód kizárásával történne.

211 Ebből következik, hogy a felperesek tévesen állítják, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a Kínából érkező behozatalok volumenének lefelé történő módosítását. Érveiket tehát el kell utasítani.

212 Másodsorban a felperesek azt állítják, hogy a Kínából érkező behozatal piaci részesedése 2016 és a vizsgálati időszak között csak 49%-kal nőtt, amely rendkívül szerény érték nem tekinthető az uniós gazdasági ágazatot fenyegető veszélynek, amely ágazat eredményei stabilak és pozitívak. Ezenkívül a piaci részesedés bármilyen növekedése irreleváns, mivel a kezdeti piaci részesedés abszolút értékben minimális, azaz 15% alatt van.

213 Először is hangsúlyozni kell, hogy a felperesek megalapozatlanul állítják, hogy a Kínából érkező behozatal 15% alatti piaci részesedése „minimális”. Ugyanis, bár az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy nem lehet eljárást indítani, ha az adott országból érkező behozatal nem éri el a piaci részesedés 1%-át, a Kínából érkező behozatal piaci részesedése jóval meghaladja ezt a százalékos arányt (lásd a megtámadott rendelet

(217) preambulumbekezdésében szereplő 2.bis táblázatot és a megtámadott rendelet (262) preambulumbekezdését). Az alaprendelet nem ír elő további piaci részesedési küszöböt annak megállapításához, hogy a valamely harmadik országból érkező behozatal nem okozhat kárt.

214 Másodszor, a Kínából érkező behozatal teljes volumene 2016 és a vizsgálati időszak között 49%-kal nőtt, ugyanezen behozatal piaci részesedése 2016 és ugyanezen időszak között pedig 41%-kal nőtt. Ezen emelkedés nem tekinthető „szerénynek”, és a felperesek nem terjesztenek elő olyan érveket, amelyek lehetővé tennék e megállapítás megkérdőjelezését.

215 Harmadszor, a felpereseknek az uniós gazdasági ágazat helyzetére vonatkozó érveit a Törvényszék a fenti 162–197. pontban elutasította, és a felperesek a jelen kifogás keretében nem terjesztenek elő olyan egyéb érveket, amelyek a Kínából érkező behozatalok piaci részesedésével összefüggésben lehetővé tennék annak megállapítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el.

216 Ezért a felperesek ezen érveit el kell utasítani.

217 Harmadsorban a felperesek azt állítják, hogy a Kínából érkező behozatal a harmadik országbeli gyártók hátrányára, nem pedig az uniós gyártók kárára szerzett piaci részesedéseket. Ezenkívül a Hydro csoport éves jelentéseiből kitűnik, hogy a Kínából érkező behozatal piaci részesedésének állítólagos négy százalékpontos növekedésére e cégcsoport – amely egy norvég jog szerinti társaság, nem pedig uniós gyártó – piaci részesedéseinek rovására kerülhetett sor.

218 E tekintetben a felperesek által a keresetlevél 140. és 141. pontjában hivatkozott, a Kínától eltérő harmadik országokból érkező behozatalokra és a Kínából érkező behozatalokra vonatkozó adatok – amint azt a felperesek a tárgyaláson kifejtették – a megtámadott rendelet (262) preambulumbekezdésében szereplő 2.bis táblázatból származnak (ezek az adatok nem a behozatalok összvolumenére, hanem a nyolc KN-kód alá tartozó behozatalokra vonatkoznak), valamint a megtámadott rendelet (304) preambulumbekezdésében szereplő 6.bis táblázatból származnak, és figyelembe veszik az Egyesült Királyság Unióból való kilépését.

219 Az e táblázatokban szereplő adatokból kitűnik, hogy a Kínától eltérő harmadik országokból érkező behozatal összvolumene a 2016. évi 238 937 tonnáról a vizsgálati időszakra 295 248 tonnára nőtt, amely e behozatalok piaci részesedését 8,2%-ról 9,6%-ra növelte, míg a Kínából érkező behozatalok összvolumene a 2016. évi 97 535 tonnáról a vizsgálati időszakra 152 551 tonnára nőtt, ami e behozatalok piaci részesedését 3,4%-ról 5%-ra növelte. Bár nem vitatott – amint az a felperesek által benyújtott adatokból is kitűnik –, hogy a Kínától eltérő harmadik országokból érkező behozatal 2017 és a vizsgálati időszak között csökkent, a Kínától eltérő harmadik országokból származó, tonnában kifejezett behozatal, valamint a Kínából származó, tonnában kifejezett éves behozatal összeadása állandó növekedést mutat (és nem stabil mennyiséget, amint azt a felperesek állítják). Ebből következik, hogy a Kínából érkező behozatal volumenének növekedése meghaladja a Kínától eltérő harmadik országokból érkező behozatal volumenének csökkenését.

220 Ezenkívül a megtámadott rendelet (217) preambulumbekezdésében szereplő 2. táblázatból kitűnik, hogy a figyelembe vett időszakban a Kínából érkező behozatal összvolumene 49%-kal nőtt (illetve 56%-kal, figyelembe véve az Egyesült Királyság Unióból való kilépését, amint az a megtámadott rendelet (262) preambulumbekezdésében szereplő 2.bis táblázatból kitűnik). Ugyanakkor mind a megtámadott rendelet (229) preambulumbekezdésében szereplő

5. táblázatból, mind az ugyanezen rendelet (275) preambulumbekezdésében szereplő 5.bis táblázatból kitűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése ugyanezen időszakban csökkent.

221 Egyébiránt nem lehet helyt adni a felperesek azon érveinek, amelyek szerint a Kínából érkező behozatalok növekedésére egy norvég jog szerinti társaság, a Hydro csoport piaci részesedéseinek rovására kerülhetett sor.

222 A Hydro csoportra vonatkozó állítások ugyanis, még ha bizonyítást is nyernek, nem támasztják alá a felperesek által előadott állítást, mivel – amint arra a Bizottság hivatkozik, anélkül hogy azt a felperesek vitatnák – a Hydro csoport az uniós gazdasági ágazat részét képezi, és a cégcsoport egyik társasága, nevezetesen a székesfehérvári (Magyarország) székhelyű Hydro Extrusion Hungary k.f.t., a mintában szereplő uniós gyártók közé tartozott, amint az az ideiglenes rendelet (22) preambulumbekezdéséből kitűnik.

223 Így el kell utasítani azt az érvelést, miszerint a Kínából érkező behozatal nem az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek, hanem a Kínától eltérő harmadik országokból érkező behozataloknak a kárára nőtt.

224 Ennélfogva a felperesek ezen érveit, és azokkal együtt a harmadik jogalap első részét teljes egészében el kell utasítani.

[omissis]

IV. A költségekről

270 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őket saját költségeik és a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

271 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdésével összhangban, amelynek értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket, a Parlament maga viseli saját költségeit.

272 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése értelmében a Törvényszék elrendelheti, hogy az (1) és (2) bekezdésben nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. Az Airoldi, amely a felperesek támogatása végett avatkozott be, akik pervesztesek lettek, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd és a Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

3) Az Európai Parlament és az Airoldi Metalli SpA maga viseli saját költségeit.

Papasavvas da Silva Passos Gervasoni

Reine Pynnä

Kihirdetve Luxembourgban, a 2023. június 21-i nyilvános ülésen.

Aláírások